

digt. Det, jeg ønsker, er, at Kommunerne skulle være saa ligeligt stillede, at man skal kunne paalægge Skatteyderne Skatten paa en saa retfærdig Maade som muligt. Men jeg ønsker ikke paa nogen Maade, at der skabes en Konkurrence Kommunerne imellem, der skaber Skattely for de mest velhavende, Steder, hvor de kunne ty hen med den Virkning, at de derved unddrage sig fra at komme til at deltage fuldt ud i Udgifterne til de kommunale Opgaver. Men ogsaa i den Retning tror jeg, man vilde naa videre ved at gaa den Vej, jeg her har antydet. Nu er jeg ikke blind for, at det vilde være en meget gennemgribende Ændring i de bestaaende Forhold, og at det ikke er saa ganske let at gennemføre, men jeg tror alligevel, at det har sin Betydning, at der peges paa, at det vilde være en bedre Ordning, og jeg kan ikke se, hvorfor man skulde nære nogen som helst Betænkelighed ved at gaa den Vej, hvis man ikke netop har til Formaal at søge at skabe Skattely, hvor enkelte velhavende kunne sidde og unddrage sig de Forpligtelser, de have, til at bære de kommunale Udgifter. Der kunde i øvrigt maaske ogsaa tænkes andre Veje at gaa, hvorved man bedre vilde opnaa at skabe Retfærdighed i Beskatningsforholdet Kommunerne imellem.

Det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) talte nylig om Forholdet imellem Frederiksberg og København. Jeg repræsenterer en Kreds med Kommuner, hvor Spørgsmaalet om den mellemkommunale Beskatning mellem dem og København ogsaa spiller en overordentlig stor Rolle. Det var jo muligt, at man f. Eks. der kunde gaa den Vej at skabe en Slags Skattekarteller, saaledes at man søgte gennemført nogenlunde ensartede Beskatningsregler. Det vilde maaske ikke være saa vanskeligt, men jeg anerkender, at det maaske blev noget vanskeligere at blive enig om, hvilke Udgifter Pengene skulde anvendes til. Det skal jeg nu ikke komme ind paa at udvikle i Einzeltheder, men jeg skal henstille til det Udvalg, som bliver nedsat om denne Sag, om det ikke var muligt i alt Fald for København og Frederiksberg og Omegn ad denne Vej at naa et Resultat, der var fuldt saa godt som det, man vil naa ved det her foreslaaede.

Maa jeg sige med Hensyn til Bestemmelsen om Anmeldelsespligten, at den ser meget smuk ud paa Papiret, og jeg antager ogsaa, at Sogneraadene ville hilse den med Glæde. Men jeg har ikke saa

overordentlig stor Tro til, at der vil naas synderligt derved, og jeg tror, det bliver meget vanskeligt at gennemføre Anmeldelsespligten for Skatteyderne, naar de flytte.

Saa skal jeg til Slutning blot gøre en lille Bemærkning angaaende et Spørgsmaal, som blev fremført af Højres Ordfører i denne Sag om Beskatning af Brugsforeninger. Det er min Opfattelse, at disse Foreninger i Retning af Beskatning bør stilles fuldstændig lige med de næringsdrivende.

Det er altsaa for at henstille disse enkelte Ting, jeg væsentlig har taget Ordet, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes man skal skabe størst mulig Retfærdighed med Hensyn til Beskatning Kommunerne imellem, og saa en Henstilling til det paagældende Udvalg om at tage Spørgsmaalet om kommunal Formueskat op til Drøftelse.

Parkov: Mod det foreliggende Lovforslag har jeg nogle Indvendinger at gøre. En Del af disse Indvendinger er allerede fremført fra anden Side. Naar jeg ogsaa gør mig til Talsmand for dem, saa er det, for at disse Indvendinger skulde faa noget mere Vægt ved, at man hører, at der fra forskellig Side her i Tinget rejses Indsigelse mod visse Forslag, indeholdte i det hele Lovforslag. Det, jeg for mit Vedkommende i det væsentligste har at anke over, er de Bestemmelser, som ere trufne om Erhvervsskatten, altsaa om, hvorledes en Opholdskommune skal erstatte Erhvervskommunen visse Indkomstskattebeløb. Det forekommer mig, at der er noget uheldigt i, at man igennem Lovbestemmelser vil tvinge Befolkningen til at tage Bolig indenfor visse bestemte Grænser, det forekommer mig, at man der skulde yde den størst mulige Frihed. Der er mange Forhold, som kunne indvirke paa Enkeltmands Ønske om at bo det ene eller andet Sted, og det behøver ingenlunde just at være det at søge hen i en anden Kommune, hvor han eventuelt kunde slippe med billigere Skat. Det er ikke altid saa let at regne det Regnestykke ud, hvad der bliver billigst, thi selv om Skatten bliver billigere, kan der i en Kommune være mange andre Udgifter. Hvis jeg her f. Eks. vil sammenligne København og Gentofte Kommune, saa er der visse Dele af Gentofte, hvor der absolut ikke er billigere at leve og bo end i København, maaske er der andre Steder, hvor der er billigere, men